

TAFSIR AV Kapitel 11, Hud ~ Profeten Hud

Kapitel 11, Hud ~ Profeten Hud

Beskrivning:

En kort kommentar till kapitel 11 (verserna 1-60) De behandlar berättelserna om profeten Noa och Hud, och konsekvenserna för dem som förkastade deras budskap.

Inledning

Profeten Huds historia nämns i detta kapitel. Medan det föregående kapitlet mestadels behandlade abstrakta frågor relaterade till uppenbarelsens sanning, illustrerar detta kapitel sanningen i dessa frågor genom att hänvisa till de tidigare profeternas historier. Det behandlar berättelserna om Noa, Hud, Salih, Abraham, Lot och Shu'ayb (frid vare med dem alla). En grym och förföljande fiende varnas för det öde som drabbade tidigare folk. Detta kapitel uppenbarades i Mecka under de sista fyra åren av profetens liv och består av 123 verser.

En gång sade Abu Bakr till profeten Muhammad - må Guds nåd och

välsignelser vara över honom : ”På sistone har jag märkt att du blir äldre. Vad är orsaken till det?” Profeten Muhammad svarade att suran Hud och liknande kapitel (56 - Waqi'ah, 77 - Mursalat, 78 - Naba', och 99 - Takwir) påskyndade åldrandet hos honom (Tirmidhi).

En uppmärksam läsning av detta kapitel får dig att känna effekten av dess stränga varningar. Gud varnar oss genom de olika profeternas berättelser, där de som satte sin tillit till det världsliga livets yttre och förkastade profeternas budskap mötte svåra konsekvenser. När Gud fäller sin dom över människor skonar Han ingen, inte ens en profets närmaste släkting. Endast profeten och hans följare räddas.

Verserna 1-7 - Guds budskap

Dessa verser diskuterar Koranen och polyteisternas attityd till den och till uppståndelsen.

Koranens verser har förklarats tydligt. Budskapet i Koranen är att dyrka Gud och söka förlåtelse från Honom. Profeten Muhammad varnar för Guds straff och samtidigt ger han goda nyheter om Paradiset. Gud ska döma mänskligheten efter de gärningar de gjort i detta liv. Vissa människor försöker gömma sig för Gud, men Gud känner deras innersta hemligheter.

Gud ansvarar för att försörja varje levande varelse. Gud skapade himlarna och jorden på sex dagar för att pröva människan om hon inser Guds makt och är tacksam mot Honom. De som förnekar uppståndelsen betraktar Koranen som magi på grund av dess övertygande kraft.

Verserna 8-11 - Polariserad attityd till Guds gåvor

Verserna jämför de troendes och polyteisternas attityd till gåvor och svårigheter.

Låt er inte luras av att Gud skjuter upp straffet, för det kan komma när som helst. Förlora inte heller hoppet och bli otacksamma om Gud drar tillbaka några av sina gåvor. Samtidigt, bli inte arroganta om Gud låter er smaka Hans välsignelser. Människor har denna attityd, utom de tålmodiga som gör goda gärningar. De ska bli förlåtna och få en enorm belöning.

Vers 12 – Profeten Muhammads bemötande av avgudadyrkarna

Versen beskriver profetens känsla av obehag på grund av polyteisternas beteende.

Verserna 13–14 – Koranens äkthet

Koranens äkthet bevisas för dem som påstår att profeten Muhammad har fabricerat den. Gud utmanar de arabiska språkets experter att komma med tio kapitel som liknar den. Deras oförmåga att svara bör göra er säkra på att Koranen är från Gud. Det finns ingen gudom värd att dyrkas utom Han, och ni bör underkasta er Honom som muslimer.

Verserna 15–16 – Framtida konsekvenser av nuvarande beteende

Konsekvensen för dem som enbart söker belöningen i detta liv är att de ska få sin lön här, men Elden ska bli deras lott i det kommande livet. De arbetade trots allt endast för världsliga mål.

Verserna 17–24 – De två grupperna

Ängeln Gabriel, Guds vittne, bekräftar Koranen. Den som följer Koranen och Moses bok (Toran, som förutsade profeten Muhammads ankomst) tror på den. Elden är för dem som förkastar den. Förbannade är de förlorare som tillskriver Gud lögn, hindrar andra från Guds väg – islam – och förnekar livet efter döden.

De som har tro och gör goda gärningar ska bo i Paradiset.

Verserna 25–49 – Berättelsen om Noa

Noas folk levde i södra Irak, inte långt från dagens stad Kufah. Noas

budskap till sitt folk var:

- Dyrka Gud.
- Frukta straffet på en smärtsam dag.

Men hans folks ledare ansåg honom vara en vanlig människa följd av människor av låg status. De förkastade hans svar och uppmanade honom att kalla fram den undergång han lovade. Gud befallde Noa att tåligt bära deras hån och bygga arken.

En faders ömhet kunde inte rädda Noas otroende son från att drunkna med de andra. Arken, som bar Noa, de troende och djuren, landade på berget Judi, som sägs vara ett berg mitt emot Ibn Omar-ön vid gränsen mellan Syrien och Turkiet, på den östra stranden av Tigrisfloden, synligt från den syriska staden Ain Diwar.

Verserna 50–60 – Berättelsen om Hud

Folket Aad, till vilket Hud sändes, levde i ett område med böjda sanddyner i den södra delen av Arabiska halvön. De dyrkade flera avgudar: Wudd, Suwa, Yaguth, Ya'uq och Nasr.

Sammanfattning av Huds budskap till sitt folk:

- Dyrka Gud.
- Jag ber er inte om någon belöning för min förkunnelse, den är hos min Skapare.
- Sök förlåtelse från Gud, Han ska sända regn och ge er styrka.
- Jag förlitar mig på Gud, min Herre och er Herre.
- Gud har full kontroll över varje varelse.
- Min Herre kan ersätta er med bättre människor om ni vänder er bort.
- Ni ska inte skada Gud genom att inte dyrka Honom.

Folket förkastade hans budskap. Guds straff, som varade i åtta dagar och sju nätter, förstörde dem för att de förkastade Gud och olydde Hans profeter. Hud och de troende räddades genom Guds barmhärtighet.

Beskrivning: En kort kommentar till kapitel 11 (verserna 61–123) i Koranen. De behandlar berättelserna om stora profeter såsom Lot,

Abraham och Moses, och konsekvenserna för dem som förkastade deras budskap.

Verserna 61–68 – Berättelsen om Salih

Salih's folks, Thamuds, bostäder låg någonstans mellan Hijaz och Syrien i den sydöstra delen av Madyan, som ligger öster om Aqababukten. Deras bostäder, uthuggna ur sten, finns fortfarande bevarade.

Salih's budskap liknade det som Noa och Hud förde fram. Dessutom frambringade han en honkamel från de närliggande kullarna för att bevisa att han var Guds sanna profet, men han varnade folket för att skada den. Ändå dödade de den, och därmed drog de på sig Guds vrede i form av ett himmelskt skri som lämnade dem döda, med ansiktet nedåt i sina hem.

Verserna 69–76 – Berättelsen om Abraham

Född i Irak bosatte sig Abraham i staden Ur. Han reste till Harran i norra Arabiska halvön och sedan till Palestina med sin hustru Sara och sin brorson Lot. På grund av torka flyttade han sedan till Egypten. Lot återvände med Abraham från Egypten, men de skiljdes åt eftersom landet inte räckte till för bådas hjordar. Lot bosatte sig vid Döda havet nära Sodom och Gomorra.

Abraham hade tre vackra karaktärsdrag: tålamod, ånger och mjukhet.

Han var snabb att betjäna oannonserade gäster – Guds änglar – som kom med två nyheter. Den ena var att förstörelse väntade Lots folk. Den andra var födelsen av Abrahams son Isak från Sara, hans åldrade hustru, och hans sonson Jakob. Abraham gjorde ett fåfängt försök att avvända änglarna från Lot.

Verserna 77–83 – Berättelsen om Lot

Lika gästfri som sin farbror blev Lot bedrövad över att se unga, attraktiva gäster som folket genast ville begå sodomi med. Lot försökte resonera med folket genom att peka på tillgängliga kvinnor för äktenskap och bad

dem att inte vanära honom. Känslolös inför sin maktlöshet att skydda gästerna tröstade änglarna Lot med att han skulle vara oskadd. Han skulle lämna staden vid nattens inbrott med sin familj, utom hans hustru som skulle stanna kvar eftersom hon hade informerat folket om de himmelska gästerna. Gud förstörde dem genom att lyfta upp staden, vända den upp och ner och regna ner stenar över dem på grund av deras ondska.

Verserna 84–95 – Berättelsen om Shu'ayb

Han sändes till folket i Madyan som bodde i Hijaz, intill Syrien och öster om Aqababukten. Enligt vissa historiker är det området platsen för dagens saudiska stad Tabuk.

Shu'aybs budskap:

- Dyrka Gud.
- Ge full mått, ge inte människor mindre än vad de betalar för.
- Sprid inte korruption på jorden.
- Sök förlåtelse från den Mest Barmhärtige, Mest Älskande Herren.
- Frukta straffet på en Dag som ska omringa alla.

De otroende hånade profeten Shu'aybs bön och sade: lär den honom att de ska lämna förfädernas gudar eller ändra hur de förfogar över sina pengar?

Shu'ayb påminde dem om att han endast önskade reform och att Gud var hans styrka, på vilken han förlitade sig. Hans medkännande vädjan att se på ruinerna av Noa, Hud, Salih och Lot övertygade dem inte. Shu'ayb och de troende räddades när ett skri förstörde dem som om de aldrig hade funnits.

Verserna 96–99 – Berättelsen om Moses

Moses lämnade Egypten och reste genom Sinai mot Madyan. På vägen mötte han sin hustru, Shu'aybs dotter. På återresan talade Gud till Moses vid berget Tur (Horeb i Sinai) och därefter återvände Moses till Egypten.

Gud sände Moses med tydliga bevis till Farao och hans ministrar, men de följde sin härskares vilseledande order. Förbannade i båda världarna –

liksom de följde honom i det kalla vattnet som dränkte dem, ska de följa honom in i Elden.

Verserna 100–102 – Orättvisa

De gjorde orätt mot sig själva, Gud gjorde dem ingen orätt. De gudar de åkallade vid sidan av Gud var till ingen nytta för dem.

Verserna 103–109 – Scener från Uppståndelsens dag och gudomlig tröst till profeten

De ovanstående berättelserna om profeterna är ”tecken” relaterade till profeten Muhammad till nytta för dem som fruktar straffet i det kommande livet.

Gud ska samla alla människor på den yttersta dagen. Ingen ska kunna gömma sig, och alla ska få sin fulla del. På den dagen ska en själ tala endast med Guds tillåtelse. De olyckliga ska gå in i Helvetet den dagen för evigt. De lyckliga ska vara i Paradiset för evigt.

Verserna 110–111 – Varning mot att tvivla på Guds böcker

Människor behandlar sina profeter på samma sätt. Vissa accepterar deras kallelse, andra förkastar den. Genom att tvivla förnekade människor Moses och Toran, liksom avgudadyrkarna i Mecka förnekade profeten Muhammad. De som förkastade profeterna ska möta samma öde.

Verserna 112–115 – Medel för att uppnå framgång i världen och det kommande livet

Profeten Muhammad och de troende som ångrar sig tillsammans med honom befalls av Gud att förbli beslutsamma, upprätta regelbunden bön och utöva tålamod. Överskrid inte gränserna och bli inte delaktiga med orättfärdiga, annars ska Elden röra vid er.

Verserna 116–119 – Guds sätt att förstöra orättvisa nationer

Gud förstör inte städer orättvist medan invånarna försöker reformera. Hade Gud velat kunde Han ha gjort människor till en enda religion, men Han avsåg inte det av skäl som endast Han känner. Därför ska människor fortsätta att ha skillnader, utom de som Herren visar barmhärtighet: de som följer profeternas läror. Vad gäller resten, dvs. de som förkastar Guds budskap, ska Han straffa dem i Helvetet.

Vers 120 – Syftet med Koranens berättelser

1. Trösta profeten Muhammad.
 2. Sända sanningen till profeten Muhammad.
 3. Råd och påminnelse till de troende.
-

Verserna 121–123 – Praktiska fördelar från profeternas berättelser

1. Gud har absolut och fullständig kunskap om tid och rum – det som är synligt och det som är dolt i himlarna och på jorden, och om det förflutna och nuet.
 2. Allt återvänder till Gud i det kommande livet. Skapelsen kan inte ingripa i det.
 3. Därför måste Gud dyrkas och på Honom förlitar man sig.
 4. Gud känner våra handlingar och våra ord. De goda gärningarna hos de lydiga ska inte gå förlorade och de envisas förnekelse ska inte glömmas.
-
-

[KAPITEL 11](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 12, Yusuf ~ Josef](#)

[TAFSIR AV Kapitel 10, Yunus ~ Jonas»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)